

Publicerad 2016-01-26 17:24 av Johan Bergstjärna

Men visst, det är vackrast när nån rymmer...

Visst är det vackrast när det skymmer, all den kärlek som samhället rymmer. Vårens extas gör mej tokig, blommor, kvinnor, grönskan brokig. Dina ögon glöder utav pärlemor, nej spring inte, spring inte, mitt hjärtas nöd så övermåttan stor. Kärleken är ett slagfält, nu bor jag i skogen i ett tält. Dina ögon är så kalla, min Gud hur ska jag palla? Men visst, det är vackrast när nån rymmer, all den ömhet ilskan skymmer.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten